

“Χάνουν ολόκληρη την ζωή τους, ασχολούμενοι με τους άλλους”

/ [Αγιορείτικα](#)

Γέροντος Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου

Ο πονεμένος άνθρωπος, ο μελαγχολικός, όποιος αντιδρά και παραπονιέται, αυτός ταλαιπωρείται, διότι δεν κατάλαβε πως, ό,τι του είπε ή του έκανε ο άλλος, ακριβώς αυτό του χρειάζεται. Θα ήταν αμφίβολη η σωτηρία μας, αν ο άλλος δεν ήταν ακριβώς αυτός που είναι. Επομένως, πρέπει να τον αποδέχομαι ακριβώς όπως είναι και όπως μου φέρεται. Επίσης όχι μόνο να μην του αντιλέγω, αλλά να τον αγαπώ και να νοιώθω ότι αυτός είναι ο Θεός μου, αυτός μου χρειάζεται.

Αντιθέτως, εάν δεν ανέχωμαι τον άλλον, σκληραίνει η καρδιά μου και πονάει, οπότε γίνομαι ανισόρροπος. Όντως, όσοι δεν μπορούν να συμφωνήσουν και να αναγνωρίσουν τον άλλον, αρχίζουν να έχουν ανισορροπία στην ύπαρξή τους, να κρίνουν τα πάντα, να παρεξηγούνται και να εξηγούνται: Γιατί μου μίλησες έτσι; Μα δεν ήθελα να πω αυτό, ήθελα να πω εκείνο, δεν με κατάλαβες. Χάνουν ολόκληρη την ζωή τους, ασχολούμενοι με τους άλλους, καταδυναστευόμενοι από τους άλλους και γινόμενοι αιχμάλωτοι των άλλων